

FRANCESC SEGURA I CLAVEROL

OLIMPISME I PARTICIPACIÓ POPULAR

Una esperança col·lectiva que vulgui reunir certes garanties d'èxit ha d'assegurar un element crucial: el suport popular. La candidatura de Barcelona als Jocs Olímpics de 1992, sens dubte una iniciativa brillant i engrescadora per a tot el país, ha comptat sempre amb el suport cívic i l'entusiasme necessari dels mateixos ciutadans.

Des d'un inici, els promotors de la proposta barcelonina han tendit a enfortir el teixit social de suport, especialment pel que fa als sectors de la població més directament implicats, que són els aficionats a l'esport i els futurs protagonistes dels Jocs de 1992, és a dir els joves d'avui.

L'interès per la candidatura olímpica, única que ha sorgit des del primer moment una mica espontàniament i incondicional, ha anat madurant i prenent cos a l'entorn de dues campanyes específiques: el viatge itinerant de l'autobús olímpic, «Olímpic Bus», i la campanya de captació de voluntaris.

L'Oficina Olímpica de Barcelona ha promogut les dues iniciatives amb la idea de materialitzar el suport popular, de conduir-lo amb èxit cap a l'objectiu que, en definitiva, era prioritari des que es va formalitzar la petició de la ciutat: la nominació olímpica. En aquest sentit, no es pretén generar suport artificial, sinó que s'aspira simplement a recollir l'ambient favorable que ja existeix, tot omplint-lo de contingut (o sigui, informant els sectors interessats) i conferint-li força participativa (oferint la possibilitat de col·laborar en l'esforç col·lectiu).

L'olímpic bus

La vessant informativa, que a nivell local havia quedat prou coberta per la dinàmica premsa barcelonina

i per pura proximitat física als organismes de promoció, es convertí al llarg de 1984 i 1985 en una necessitat cada cop més urgent per als ciutadans de fora de Barcelona. Les diverses comunitats autònomes de l'estat, les grans ciutats, reclamaven constantment informació sobre el projecte olímpic, per tal de transformar una simple il·lusió en una empresa compartida.

Cal insistir, doncs, que l'Olímpic Bus és un resultat directe de la creixent demanda d'informació relacionada amb la proposta olímpica barcelonina. Així, l'exposició itinerant que viatja en aquest camió satisfà les inquietuds de bona part de la societat espanyola. L'orientació és netament divulgativa, ja que s'intenta donar a conèixer els principis essencials de la candidatura, però també algunes nocions bàsiques sobre l'olimpisme i l'esport en general.

Es tracta d'un vehicle de grans dimensions que, en arribar als llocs de destinació, desplega el *trailer* i ofereix espai suficient per a una sala d'exposicions, un vestíbul i una sala de projeccions, amb un total d'uns cent metres quadrats.

Cal destacar que ni el disseny —particularment modern i atractiu— ni tampoc les solucions tècniques, complexes i avançades, no han impedit una claredat meridiana en l'exposició. La profusió de fotografies, mapes, maquetes i elements àudio-visuals fa comprendre el projecte d'una manera senzilla i directa al visitant.

La intenció és que l'Olímpic Bus actuï com a element dinamitzador de la societat espanyola i que, gràcies a ell, els ciutadans —especialment els joves— connectin amb l'esperit olímpic.

L'exposició recorre les 17 comunitats autònomes espanyoles i s'atura a cada una de les capitals. La seva

LA PROJECCIÓ POPULAR DELS JOCS ES REFLECTEIX EN ELS VOLUNTARIS

presència es combina amb un seguit d'actes de suport i de celebracions esportives que li donen un relleu més ampli. Si continua el ritme actual de participació, es calcula que, quan acabi l'itinerari, més de 500.000 persones hauran visitat l'Olimpíic Bus.

Cal tenir en compte que l'esmentada exposició itinerant no és ni única ni excepcional en les activitats informatives de la candidatura barcelonina. N'hi ha hagut precedents importants en altres exposicions específiques i en els contactes constants amb els mitjans de comunicació que manté l'Oficina Olímpica. Uns 50.000 joves han visitat personalment la seu de l'Oficina Olímpica, a Barcelona, durant l'any 1986.

Potser el fet més característic de l'Olimpíic Bus és l'especial atenció que s'hi dedica al món de l'olimpisme en general, més enllà de l'explicació que presenta

amb tota mena de detalls sobre el projecte olímpic de 1992. No cal dir que, aquí, la candidatura de Barcelona fa un paper que ben poques vegades ha assumit cap altra ciutat peticionària. El missatge i la informació subministrada per Barcelona apunten a la concepció de l'esport i del moviment olímpic com un estímul de la pau i la concòrdia universals.

Un altre aspecte destacable de l'Olimpíic Bus és que, a part de comptar amb la participació activa de les diverses institucions i organismes oficials, la informació va directament adreçada al visitant. En altres paraules, es pretén que el coneixement del projecte es produeixi sense mediació, que el ciutadà pugui accedir als plans de Barcelona'92, bàsicament per mitjà dels mateixos elements que informen la premsa internacional o la família olímpica.

els voluntaris olímpics

La campanya dels voluntaris olímpics és essencialment una via per impulsar els desigs de participació dels ciutadans. Els voluntaris que signen a favor de la candidatura barcelonina es disposen a col·laborar desinteressadament, l'any 1992, en qualsevol de les tasques preparatòries o bé organitzatives dels Jocs Olímpics.

Cada voluntari olímpic, que especifica en la butlleta de pre-inscripció la seva identitat, edat i aptitud professional, avança en realitat un vot de confiança i el seu particular suport actiu, davant l'eventualitat de la gran manifestació esportiva a Barcelona d'aquí a sis anys.

La incidència de la campanya, doncs, és múltiple. Per una banda, es recullen i s'articulen els milers de sol·licituds individuals que rebia la candidatura de forma dispersa, que ara es canalitzen en una acció participativa coordinada. D'altra banda, s'aconsegueix donar una mostra exacta i rotunda del suport popular que la proposta olímpica de Barcelona genera al nostre país, tenint ben en compte aquelles persones de la comunitat internacional que poden influir en l'elecció final de la ciutat olímpica, el 17 d'octubre vinent.

L'únic precedent organitzat, quant a la creació d'un cos de voluntaris olímpics, el trobem l'any 1984, durant els Jocs Olímpics de Los Angeles. En aquell cas, però, els col·laboradors s'inscrivieren un cop ja s'havia atorgat a Los Angeles l'organització dels Jocs, i, per tant, amb més proximitat a la celebració.

A Los Angeles, seleccionades entre un total de 45.000 persones que havien presentat les seves inscripcions, hi participaren 28.742 voluntaris, que ajudaren en diverses tasques, notablement en assistència a les competicions esportives (aproximadament la meitat) i en àrees com sanitat, premsa, acompanyament, acreditacions... L'esperit cívic i entusiasta dels voluntaris fou potser la nota més original dels Jocs de Los Angeles.

Les previsions de Barcelona, sis anys abans dels Jocs i amb alguns mesos de campanya, ja desborden amb escreix l'èxit de Los Angeles. A final de juny d'aquest any se superava la xifra d'inscrits dels darrers Jocs Olímpics (és a dir, 45.000 persones), i el ritme d'inscripció prometia d'arribar ben aviat a seixantamíl o setanta-mil. És evident que els pronòstics més optimistes han estat superats.

En la captació de voluntaris, hi ha tingut un paper destacat, com és natural, la iniciativa mateixa dels interessats, però també l'acció decidida dels organismes esportius i de les institucions que s'hi sentien implicades. L'Oficina Olímpica, ampliant la informació disponible sobre el projecte de Barcelona i entroncant amb accions divulgatives com ara l'Olímpic Bus, ha procurat fomentar la participació. La xarxa

associativa de clubs i entitats juvenils i esportives, tan tradicional a Catalunya, com també la Creu Roja, els centres d'ensenyament o els mitjans de comunicació, han col·laborat activament en la campanya de voluntaris.

És obligat esmentar l'acolliment i el ressò que ha tingut l'acció entre els esportistes, començant pels atletes d'èlite, que van prestar suport a la iniciativa ja de bon començament, fins als atletes del futur, els joves de tot el país que s'han apuntat amb il·lusió a participar en una empresa col·lectiva. En aquesta línia, els professionals de l'ensenyament esportiu —educadors físics, entrenadors, tècnics, etc.— s'han constituït en divulgadors de l'ideal olímpic i l'han popularitzat a través d'un anhel comú.

Una primera mostra dels voluntaris olímpics de Barcelona'92 ha palesat diverses coses. Primer, que els voluntaris practiquen algun esport, preferentment l'atletisme, el bàsquet, la natació o el futbol, o tots quatre alhora. La majoria encara són estudiants i parlen més de tres llengües (preferentment l'anglès o el francès, a més del català i el castellà). Les edats oscil·len entre 13 i 80 anys, però amb una forta concentració entre 16 i 20. Finalment, s'ha detectat en les inscripcions gairebé el doble d'homes que de dones.

Altres dades curioses són, per exemple, que s'hi han apuntat nombroses persones de mitjana edat, entre les quals podem trobar advocats, metges, professors, etc; o que, malgrat una clara majoria de gent procedent de Barcelona, aproximadament un 35 % dels pre-inscrits procedeixen d'arreu d'Espanya. Els voluntaris de fora de Barcelona han signat la butlleta, bàsicament, amb l'esperança de participar en la preparació dels relleus de la torxa olímpica, assegurant la seva circulació per tota la península.

En conclusió, la proposta de Barcelona, tècnica-ment reeixida i completa, ha aconseguit un perfecte contrapunt en el suport popular de tota la societat. Sis anys abans d'acollir els jocs de la XXV Olimpíada, la ciutat està preparada: preparada quant a recursos materials i logístics, però també en recursos humans.

El resultat de les diverses campanyes de divulgació i participació ens ho confirma. L'acceptació col·lectiva i la bona disposició dels ciutadans en general són crèdits extraordinaris per a Barcelona, i van molt més enllà de la pura oratòria.

En conseqüència, la candidatura barcelonina es col·loca una vegada més al capdavant de la cursa per a la nominació olímpica i la ciutat s'anticipa com a seu potencial, com a comunitat harmoniosa i plenament capacitada, ja en l'actualitat, per acollir els Jocs Olímpics. En una perspectiva de futur cada cop més sòlida i versemblant, s'ha comprovat que l'organització dels Jocs de 1992 a Barcelona és realment un objectiu de tothom.

FRANCESC SEGURA I CLAVEROL